

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/48/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012200915
Dátum vydania rozhodnutia:	01.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012200915.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Pribelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: A.L.K. Humenné, spol. s r.o., so sídlom Štefánikova č. 22, 066 01 Humenné, IČO: 36 471 046, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Spišák, sídlom Idanská 17, P.O.BOX 67, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, sídlom Dobrovičova č. 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 6609/2012, 224/2012-550 zo dňa 29. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 122/2012-90 zo dňa 16. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 122/2012-90 zo dňa 16. októbra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/482/217/2007 zo dňa 07.11.2011, ktorým prvostupňový správny orgán neschválil poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle čl. 143b Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 a v zmysle čl. 138 Nariadenia Komisie (ES) č. 1973/2004, vyrovnávacieho príspevku na znevýhodnené oblasti v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 a v zmysle čl. 51 Nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004 a súčasne rozhodol o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 29 792,54 €. Prvostupňový správny orgán zároveň schválil poskytnutie podpory na plodiny na ornej pôde v zmysle čl. 101 Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 vo výške 553,95 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že pri postupe správnych orgánov nedošlo k porušeniu

zákona a námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný aplikoval na zistený skutkový stav správny právny predpis, a to Nariadenie (ES) č. 796/2004 a Nariadenie (ES) č. 1782/2003, ako aj zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok (ďalej len „správny poriadok“) správny poriadok).

Podľa názoru krajského súdu, v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci na vyvodenie záveru o tom, v akom rozsahu žalobca obhospodaroval, resp. neobhospodaroval predmetné diely pôdnych blokov. Prvostupňový súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného v tom smere, že Pôdohospodárskou platobnou agentúrou vykonaná kontrola na mieste zo dňa 26.10.2006 v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu v liste zo dňa 13.10.2006 je postačujúcim dôkazom a nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie navrhnuté zo strany žalobcu.

Krajský súd mal za to, že správne orgány správne postupovali, keď žalobcovi v zmysle čl. 138 Nariadenia (ES) č. 1973/2004 neschválili poskytnutie podpory formou platieb SAPS, nakoľko kontrolou bolo zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou (592,43 ha) a plochou stanovenou (227,57 ha) je viac ako 30% stanovenej plochy a taktiež v súlade s čl. 51 Nariadenia (ES) č. 796/2004 neschválili poskytnutie podpory formou platby LFA, keďže zistený rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou je viac ako 20% stanovenej plochy.

K tvrdeniu žalobcu, že v čase podávania žiadosti o priame podpory nemohol vedieť, že sporné diely Slovenský pozemkový fond prenajme tretej osobe, a teda v dobrej viere deklaroval výmeru v žiadosti 592,43 ha, ktorú plánoval obhospodarovať. Prvostupňový súd poukázal na čl. 143b ods. 5 Nariadenia (ES) č. 1782/2003, podľa ktorého bol žalobca povinný mať všetky deklarované diely pôdnych blokov k dispozícii najneskôr v roku podania žiadosti. Okrem toho krajský súd zdôraznil, že základným predpokladom poskytnutia priamych platieb je obhospodarovanie deklarovaných dielov pôdnych blokov žalobcom v príslušnom kalendárnom roku podania žiadosti, a teda samotná existencia nájomného vzťahu ešte neoprávňuje žalobcu o priame platby na ich poskytnutie. Vzhľadom na to, konanie vedené na Okresnom súde v Humennom, na ktoré poukázal žalobca, je pre toto konanie, podľa krajského súdu, právne bezvýznamné.

Krajský súd dospel k právnomu záveru, že žalovaný správny orgán neporušil ustanovenia správneho poriadku a postupoval v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, keď dal žalobcovi možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia (ešte pred rozhodnutím vo veci), pričom mu poskytol primeranú 7-dňovú lehotu na vyjadrenie.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. 6609/2012, 224/2012-550 zo dňa 29.02.2012 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že konaním došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), súd prvého stupňa svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, vec nesprávne právne posúdil, keď nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Žalobca ďalej namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci tým, že došlo k porušeniu procesných práv žalobcu, krajský súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca taktiež namietal, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v odvolaní uviedol, že v správnom konaní predchádzajúcim vydaniu rozhodnutí správnych orgánov, neboli odstránené skutkové a právne nejasnosti ohľadom užívania, nájmu či ošetrovania

sporných pozemkov a zároveň poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave už v prejednávanej veci raz konal a rozsudkom

č.k. 1S 147/2007-79 zo dňa 21.10.2010 zrušil predchádzajúce rozhodnutie žalovaného č. 2205/2007 zo dňa 20.03.2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že žalovaný nerešpektoval predmetné rozhodnutie krajského súdu a nové rozhodnutie vydal bez akéhokoľvek nového zisťovania skutkového stavu veci. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní pred prvostupňovým súdom bolo potrebné vykonať dokazovanie, za účelom posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa žalobcu arbitrárne a nie je v súlade so súvisiacimi právnymi predpismi Slovenskej republiky, predpismi EÚ/ES a so správnym poriadkom.

Žalobca poukázal na predchádzajúce konania v obdobných veciach, v ktorých bol proti žalovanému úspešný (preskúmanie rozhodnutí žalovaného o neposkytnutí podpôr v poľnohospodárstve za roky 2006 a 2008). Všetky tieto rozsudky sú založené na zisteniach súdu, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán postupovali nezákonne tým, že nezistili spoľahlivo a riadne skutočný stav veci a nevykonali dôkazy navrhnuté žalobcom. Rovnakými procesnými vadami trpí podľa názoru žalobcu aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v prejednávanej veci a taktiež rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Žalobca opätovne zdôrazňoval a dával do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 147/2007-79 zo dňa 21.10.2010, v ktorom krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov obidvoch stupňov sú nezákonné tým, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov a správnym orgánom uložil v novom konaní povinnosť vysporiadať sa s rozpormi v jednotlivých dôkazoch a reagovať na pripomienky a návrhy účastníka konania, čím sa v napadnutom rozhodnutí, podľa žalobcu, Pôdohospodárska platobná agentúra ako správny orgán prvého stupňa, neriadila.

V novom konaní, t.j. v aktuálne prejednávanej veci, však podľa žalobcu žalovaný, ani Pôdohospodárska platobná agentúra nevykonali riadne dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci. Správny orgán prvého stupňa nevykonala riadne kontrolu na mieste, nebral do úvahy návrhy a pripomienky žalobcu vznesené v prvom konaní (v novom konaní takúto možnosť žalobcovi riadne neposkytol) a tvrdenia žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemajú oporu v skutkovom ani v právnom stave veci a nerešpektujú ustanovenia správneho poriadku, ktoré vo vzťahu k základným zásadám konania a vo vzťahu k základným pravidlám priebehu správneho konania nedodržala, a ktorých dodržanie pre správne rozhodnutie je nevyhnutné. Žalovaný a Pôdohospodárska platobná agentúra ako správny orgán prvého stupňa sa dôsledne nespravovali ustanoveniami § 3, § 32 a § 33 správneho poriadku, nezistili v konaní spoľahlivo skutkový stav. Žalovaný ani Pôdohospodárska platobná agentúra teda v novom správnom konaní podľa žalobcu nevykonali riadne dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci prikázané súdmi, nevyužili postup podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku. Správne orgány obidvoch stupňov v konaní postupovali v rozpore s § 32 ods. 1 správneho poriadku.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/122/2012-90 zo dňa 16.10.2014 potvrdiť.

Žalovaný mal za to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom prerokovania sporu na ústnom pojednávaní. Krajský súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe, ako aj s argumentmi prezentovanými na pojednávaní. Z odvolania je podľa žalovaného zrejmé, že žalobca odmieta uznať prednosť komunitárneho práva pred vnútroštátnym právom. Žalobca argumentuje spôsobom, ktorý nemá žiadnu relevanciu s aplikáciou právnych predpisov.

Žalovaný je toho názoru, že vykonané dokazovanie bolo dostatočné. Prvostupňový súd správne posúdil

a vyhodnotil jednotlivé dôkazy, na základe čoho aplikoval zákonné ustanovenia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasť tvorí administratívny spis zistil, že žalobca podal dňa 18.04.2006 Žiadosť o priame platby na plochu za rok 2006, jednotná platba na plochu 592,43 ha. Žalobca požiadal aj o podporu plodín na ornej pôde, o výmere 8,30 ha. Dňa 21.04.2006 požiadal žalobca o vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti a oblasti s environmentálnymi obmedzeniami na rok 2006. Predmetné žiadosti odporcu sú registrované pod číslom 7270003809. Pôdohospodárska platobná agentúra listom zo dňa 15.06.2006 oznámila žalobcovi, že pri uskutočnení kontrol podľa Oddielu I Nariadenia Komisie (ES) 796/2004 boli zistené nezrovnalosti, ktoré majú vplyv na výšku finančných prostriedkov. Dňa 30.06.2006 doručil žalobca Pôdohospodárskej platobnej agentúre špecifikáciu nezrovnalostí za rok 2006.

Rozhodnutím č. 500/1656/14247/2006 zo dňa 05.12.2006 Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodla o neposkytnutí podpory na jednotnú platbu na plochu a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti a súčasne o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 897 530,06 Sk. Pôdohospodárska platobná agentúra zároveň týmto rozhodnutím schválila poskytnutie podpory na podporu plodín na ornej pôde vo výške 16 688,35 Sk. Pôdohospodárska platobná agentúra neposkytla žalobcovi podporu na jednotnú platbu na plochu a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery vo výške celého dotačného titulu. Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu odvolanie, v ktorom uviedol, že predmetný, sporný rozdiel vznikol nedopatrením.

Rozhodnutím č. 2205/2007 zo dňa 20.03.2007 Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1656/14247/2006 zo dňa 05.12.2006. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S 147/2007-79 zo dňa 21.10.2010 zrušil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 2205/2007 zo dňa 20.03.2007 v spojení s rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1656/14247/2006 zo dňa 05.12.2006 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave zrušil predmetné rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že nebolo dostatočne odôvodnené.

Pôdohospodárska platobná agentúra následne vydala rozhodnutie č. 500/482/217/2007 zo dňa 07.11.2011, ktorým opätovne neschválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle čl. 143b Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 a v zmysle čl. 138 Nariadenia Komisie (ES) č. 1973/2004, poskytnutie vyrovnávacieho príspevku na znevýhodnené oblasti v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 a v zmysle čl. 51 Nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004, súčasne rozhodla o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 29 792,54 € a schválila poskytnutie podpory na plodiny na ornej pôde v zmysle čl. 101 Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 vo výške 553,95 €. Žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom opätovne namietal nedostatočne zistený skutkový stav. Žalobca v odvolaní poukazoval aj na skutočnosť, že v podanej predmetnej žiadosti v dobrej viere deklaroval výmeru 592,43 ha, ktorú plánoval obhospodarovvať a do tzv. naddeklarácie o výmere 251,46 ha sa dostal nezavinene.

Žalovaný rozhodnutím č. 6609/2012, 224/2012-550 zo dňa 29.02.2012 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/482/217/2007 zo dňa 07.11.2011. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní vychádza v podstate z toho, že žalobca namietal neúplne a nesprávne zistený skutkový stav veci, nakoľko správne orgány nebrali do úvahy pripomienky a návrhy žalobcu, nesprávnu aplikáciu nariadení ES a EHS, ako aj nesprávnu aplikáciu vnútroštátnych právnych predpisov, v neposlednom rade žalobca namietal, že neboli vykonané dôkazy navrhnuté žalobcom.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok v § 47 upravuje všeobecné náležitosti rozhodnutia, ktoré predstavujú minimálny štandard správnych rozhodnutí. Obsahovými náležitosťami rozhodnutia sú výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci a vyjadruje záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Z neho musí byť nepochybne zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania a na základe akej právnej normy sa rozhodlo. Odôvodnenie je zhrnutím všetkých zistených skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia, preto musí v plnom rozsahu zodpovedať skutočným výsledkom konania. V rozhodnutí sa spravidla, pokiaľ ide o skutkovú stránku, uvedie podstata veci, rozbor dôkazov a ostatných podkladov rozhodnutia. V odôvodnení je nutné reagovať na prípadné pripomienky a návrhy účastníkov konania a na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia. V rozhodnutí by mali byť uvedené závery o tom, ktoré skutočnosti sú vzaté za nepochybne zistené, posúdi sa ich právny význam a vysloví úsudok o predmete konania. Pri právnom posúdení nestačí iba odkaz na príslušný právny predpis, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby bol účastníkom zrejmý vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

Týmto požiadavkám napadnuté rozhodnutie žalovaného zodpovedá. Žalovaný pochybenie prvostupňového správneho orgánu napravil tým, že podrobnejšie rozviedol závery, pre ktoré žalobcovi podporu na jednotnú platbu na plochu neposkytol a poskytol podporu na plodiny pestované na ornej pôde vo výške 553,95 € a reaguje v ňom tiež na námietky žalobcu uvedené v odvolaní.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací, k dôvodom uvedeným v rozsudku krajského súdu na doplnenie dodáva:

Zákon č. 274/2006 Z.z. o podpore v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v ustanovení § 1 upravuje pôsobnosť Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a pôsobnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „platobná agentúra“) pri poskytovaní

- a) finančných prostriedkov na rozvojové programy poľnohospodárstva a vidieka podľa podmienok ustanovených vo viacročnej finančnej dohode z programu SAPARD,
- b) dotácií v poľnohospodárstve, potravinárstve a lesnom hospodárstve z prostriedkov štátneho rozpočtu; podmienky poskytovania dotácií upravuje osobitný predpis,
- c) podpory pre pôdohospodárstvo, rozvoj vidieka a rybné hospodárstvo.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka, platobná agentúra
- rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu a o poskytovaní zálohovej platby.

Na účely tohto zákona (zák.č. 543/2007 Z.z.) sa rozumie

- c) pôdnym blokom základná jednotka evidencie pôdy, ktorá predstavuje súvislú plochu obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy,
- d) dielom pôdneho bloku súvislá plocha obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy príslušného druhu pozemku v pôdnom bloku.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 81/2007 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou jednotnej platby na plochu (účinné od 01.03.2007 do 01.02.2009), jednotná platba na plochu sa poskytne na výmeru obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy vedenej v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov.

Žiadosť o jednotnú platbu na plochu môže podať osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území SR a obhospodaruje poľnohospodársku pôdu podľa ods. 1 (§ 2 ods. 2 citovaného ustanovenia).

Suma jednotnej platby na plochu sa upraví podľa osobitných predpisov [(7) - čl. 6 a 7 Nariadenia Rady ES č. 1728/2003], ak sa na základe vykonaných kontrol zistia rozdiely medzi skutočnou výmerou poľnohospodárskej pôdy, ktorú obhospodaruje žiadateľ a výmerou, ktorú uviedol v žiadosti (§ 2 ods. 5 písm. b/ citovaného nariadenia vlády).

Podľa článku 6 Nariadenia Rady ES č. 1728/2003 zníženie platieb alebo vylúčenie platieb

1. ak sa nedodržia základné požiadavky týkajúce sa správy alebo drobného poľnohospodárskeho a ekologického stavu z dôvodu jednania alebo opomenutia, ktoré možno priamo pričítať príslušnému poľnohospodárovi, je celková výška priamych platieb, ktoré sa majú poskytnúť v kalendárnom roku, v ktorom je nedodržanie zistené, znížená alebo zrušená po použití článkov 10 a 11 v súlade s vykonávacími pravidlami stanovenými v článku 7.

2. Zníženie alebo vylúčenie podľa ods. 1 sa použije len vtedy, pokiaľ sa neplnení týka:

- a) poľnohospodárskej činnosti alebo
- b) poľnohospodárskej pôdy, poľnohospodárskeho podniku včítane pozemkov vyňatých z produkcie.

Podľa článku 7 Nariadenia Rady ES č. 1728/2003 podrobné pravidlá týkajúce sa zníženia a vylúčenia

1. Podrobné pravidlá týkajúce sa zníženia a vylúčenia podľa článku 6 sa stanovujú postupom podľa článku 144 ods. 2. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy závažnosť, rozsah a opakovanie zisteného nedodržania, ako aj kritériá stanovené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku.

2. V prípade nedbalosti nepresiahne miera zníženia 5% a v prípade opakovaného nedodržania 15%.

3. V prípade úmyselného nedodržania nie je miera zníženia v zásade nižšia ako 20% a môže sa k úplnému vylúčeniu z jedného či viac režimov podpory a môže sa uplatniť za jeden či viac kalendárnych rokov.

4. V každom prípade nie je celková výška zníženia a vylúčenia za jeden kalendárny rok vyššia ako celková čiastka podľa článku 6 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb (účinné od 01.01.2011 do 01.01.2015), suma priamej platby podľa § 2 a 3 sa upraví podľa osobitného predpisu, ak sa na základe vykonaných kontrol zistia rozdiely medzi údajmi, ktoré žiadateľ uviedol v žiadosti a skutočným stavom.

Podľa článku 12 citovaného nariadenia vlády č. 488/2012 Z.z. podmienky poskytnutia priamych platieb na základe žiadostí podaných do 31. decembra sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa článku 11 bod 1 Nariadenia (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v Nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (ďalej len „Nariadenie (ES) č. 796/2004“), poľnohospodár, ktorý žiada o podporu v rámci akéhokoľvek platobného režimu, ktorý sa vzťahuje na plochu, môže predložiť jednu jednotnú žiadosť ročne.

Podľa čl. 23 bod 1 Nariadenia (ES) č. 796/2004, administratívne kontroly a kontroly na mieste uvedené

v tomto nariadení sa majú vykonať takým spôsobom, aby zaistili účinné overenie dodržiavania podmienok podľa ktorých sa vyplácajú podpory a požiadaviek a príslušných štandardov krížového plnenia.

Podľa čl. 24 bod 1, písm. a/ nariadenia (ES) č. 796/2004, administratívne kontroly uvedené v článku 23 nariadenia (ES) 1782/2003 majú umožniť zistenie nedostatkov, najmä automatickou kontrolou s využitím automatizovaných prostriedkov, včítane krížových plnení:

- v prípade udelených platobných nárokov na deklarované pozemky, respektíve s cieľom predísť neoprávnenému viacnásobnému prideleniu tej istej podpory v rovnakom kalendárnom alebo hospodárskom roku a predísť akémukoľvek hromadeniu podpory v prípade režimov podpory vzťahujúcich sa na plochu, uvedených v prílohách I a V Nariadenia (ES) č. 1782/2003.

Podľa čl. 51 bod 1 Nariadenia (ES) č. 796/2004, vo vzťahu k skupine plodín, plochy deklarované na účely režimov podpory na plochu, okrem podpory na pestovanie škrobových zemiakov a osiva v súlade s článkami 93 a 99 Nariadenia (ES) č. 1782/2003, ktoré prekračujú plochu určenú v súlade s článkom 50 ods. 3 až 5 tohto Nariadenia, podpora sa vypočíta na základe plochy určenej znížením o dvojnásobok zisteného rozdielu, pokiaľ je tento rozdiel väčší, ako 3% alebo dva hektáre, ale nie viac ako 20 % určenej plochy. Ak je rozdiel viac, než 20% stanovenej plochy, žiadna podpora súvisiaca s plochou sa nevypláti pre príslušnú skupinu plodín.

Podľa čl. 101 Nariadenia (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú Nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (ďalej len „Nariadenie č. 1782/2003“), platba na plochu je stanovená na hektár a je rozlíšená podľa regiónov. Platba na plochu sa poskytuje na plochu, ktorá sa využíva pre plodiny na ornej pôde alebo je vyňatá z produkcie v súlade s článkom 107 tohto nariadenia a ktorá nepresahuje celkový počet hektárov regionálnej základnej plochy alebo regionálnych základných plôch, ako je stanovené v prílohe VI Nariadenia Komisie (ES) č. 2316/199934 s prihladnutím na použitia nariadenia (ES) č. 1017/94.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil, že Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodujúca o žiadosti žalobcu zo dňa 18.04.2006 po krížových kontrolách zistila nezrovnalosti vo výmere pôdy deklarovanej v žiadosti žalobcu. Dôvodom nadmernej deklarácie pôdnych blokov bolo, že užívanie dielov duplicitne deklarovali okrem žiadateľa - žalobcu aj ďalší spolužiadatelia. Keďže na jej oznámenie ohľadne nezrovnalosti reagoval žalobca potvrdením výmery, uskutočnila sa konanie na mieste, kde bolo zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle nariadenia (ES) č. 796/2004 je vyšší ako 30% stanovenej plochy.

Pretože kontrolná skupina nemohla určiť užívateľa, vychádzala z ustanovenia článku 138 Nariadenia Komisie (ES) 1973/2004 ustanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania Nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003, podľa ktorého:

„S výnimkou prípadov vyššej moci alebo výnimočných okolností, ako sú uvedené v článku 72 Nariadenia (ES) č. 796/2004, ak je administratívnou kontrolou na mieste zistené, že rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou v zmysle bodu (22) článku 2 Nariadenia (ES) č. 796/2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového preverenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému v Nariadení Rady (ES) č. 1782/2003, je viac ako 3% ale menej ako 30% stanovenej plochy, je suma poskytnutá na základe schémy SAPS znížená na daný rok o dvojnásobok zisteného rozdielu. Ak je rozdiel vyšší ako 30% stanovenej plochy, nemôže byť na daný rok poskytnutá žiadna pomoc. Ak je rozdiel viac ako 50% je farmár znova vylúčený zo získania pomoci až do výšky, ktorá zodpovedá rozdielu medzi deklarovanou a stanovenou plochou.

Žalovaný nielen na základe listinných dôkazov ale aj výsledkov doplneného konania kontrolou na mieste, vyjadrenia sporných strán uzavrel, že z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery nemohla byť žalobcovi

poskytnutá podpora na jednotnú platbu na plochu.

V súlade so závermi súdu prvého stupňa i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnymi orgánmi náležite zistený a správne právne posúdený. Žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.